

Na Božy žen.

Nimerny a šchogomozny Bog a Wošch! my še tebe želujomy wot zekeje hutšchoby, až ty ten šwět tak lubowaš, až twojog jadnog porožoneg šyna poštak šy, narožonego wot teje zysteje kněžny Marije, aby my to žišchezstwo deštanuli. My pšchobymy šchi hutšchobne: Daj, aby my do našchego Kněsa a Šumožnika pšchawě wěrili, jomu še zeke powdali, jomu šlužyli we šwětošczi a pšchawdošczi, a pšches ňogo twoje žišchi a jogo pšchiderbniki teje nimerneje kšchabnošczi byli. Zesch buži tebe kuždy zaš, o Bog we tej hušofnošczi a mēr na šemji, a tym žkwelam jedno dobre špedobaňe! Amen!

Ten narod našchogo Kněsa a Šumožnika Žesu Kristuša, šotaregož my we tych nětejšchych šwětych dñach k našchom štrowju še dopomněsch dejmy, běšcho jaden šerweš šapowědany narod. Pšcheto tak jo Žesaias (9, 6) wot ňogo předkuwen, šwěšczelowal: „Nam še jo žišche narožilo, jaden šyn jo nam dany, šotaregož kněštwjo jo nad jogo raneňoma. A jomu groňe žiwny, rašch, moz, ryšch, nimerny wošch, wersch togo mēra.“ A wot jogo mašchi, jogo mēna, natury a hamtu žějo Žesaias (7, 14): „Šlědaj! kněžna jo šamodruga, a bužo šyna porožišch, togo bužo wona naraž Šimmanuel.“ A Micha, ten profeta, jo to měšto šerweš šapowědal, žož ten Šumožnik togo šwěta še narožišch dejascho, gaž won (st. 5, 1) tak groniš jo: A ty Bethlehem, ty žydowska šemja, ňešy nišak to nejmeňšche, mjašy tymi werschami Šuda, pšcheto š tebe derbi mē